

Список використаних джерел:

1. Жуков Л. В. Теоретические основы методики астрономической подготовки учителя физики [Электронный ресурс]: Дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.02. – М. : РГБ, 2003 – 501 с. (Из фондов Российской Государственной библиотеки).
2. Кузьменков С. Г. Проблеми формування поля астрономічних понять, призначеного для підготовки вчителя астрономії / С. Г. Кузьменков // Педагогічні науки : зб. наук. пр. / Херсон. держ. ун-т. – Херсон : ХДУ, 2010. – Вип. 56. – С. 329–337
3. Ткаченко І. А. Особливості формування фізичних і астрономічних понять в системі астрофізичних знань / І. А. Ткаченко // Збірник наукових праць. Педагогічні науки. – Херсон : Вид-тво ХДУ, 2011. – Вип. 57. – С. 154–161.

Ольга Піхур

Науковий керівник: викл. Горенко М. В.

ТВОРЧІСТЬ ЯК МЕТОД РОЗВ'ЯЗАННЯ ПРОБЛЕМ МОЛОДІ

Питання творчості як методу розв'язання проблем сучасного молодого покоління є дуже актуальним, адже піддаючись технічному прогресу, економічним, політичним та соціальним змінам, зростає потреба у творчих, гнучких, креативних здатних до використання нового людях. Нові ідеї і задуми, нові підходи, нові рішення – це головний спосіб психологічного благополуччя молодого покоління.

Десятків років як закордонні, так і вітчизняні психологи досліджують феномен творчості. Зокрема, цим займалися В. Н. Ананьєв, Д. Б. Богоявленська, Л. С. Виготський, Л. С. Рубінштейн, Б. М. Теплов, Я. А. Пономарьов, А. Цибуля, В. О. Моляко, В. А. Роменець, В. Д. Шадриков та ін. Проблему творчості розглядали й зарубіжні дослідники: Дж. Гілфорд, Е. П. Торренс, Е. де Боно, Г. Айзенк, К. Роджерс, Р. Стернберг, З. Фрейд, Е. Фромм, Н. Коган, Т. Рібо, К. Юнг та ін. [1, с. 18].

Сучасна молодь часто прагне втекти від нудного часу, від нестерпних умов побуту – тоді з'являється потреба в новому, в змінах, в новому підході до проблем, в творчості. Термін «творчість» позначає й діяльність особистості, і створені нею цінності, які завжди приносять щось цікаве і свіже в повсякденність.

Творча самореалізація молодої людини в широкому сенсі становить основну якість, невід'ємну характеристику психічно здорової людини. Так, за А. Маслоу, психічно здорова людина – це щаслива людина, яка живе в гармонії з собою, не відчуває внутрішнього розладу, захищається, однак першою не нападає, любить навколишній світ, людей і творчо працює, реалізуючи свої здібності й обдарованість. Винахідництво, раціоналізаторство, взагалі різноманітні процеси в сучасному виробництві, в яких виявляється

творчий професійний потенціал, забезпечують найбільш суттєві прогресивні зміни у виробництві й соціумі. О. І. Клепиков та І. Т. Кучерявий розглядають творчість як елемент основи становлення людини, стверджують, що «кожен, мобілізуючи свої творчі резерви, може різко підвищити індивідуальну активність...». Творчість можна розглядати як цінність, яка надає людському життю певний сенс, і, одночасно, як шлях до досягнення повного психічного здоров'я, ототожненого з самореалізацією. При цьому матеріальні вироби творчості, хоча і є важливими в процесі збагачення культури, мають для особистості другорядне значення. Істотними для творчості є переживання людини в процесі творення і творчі результати цього процесу кожної особистості зокрема, тобто розвиток людської індивідуальності та іншого підходу до вирішення конкретних проблем [3, с. 39].

Важливим для суспільства є уміння сприймати й розуміти нове, поважати свіжі, навіть незрозумілі ідеї, впроваджувати їх, не протидіяти новому. Саме молодому поколінню і відведена роль майбутнього творця всього суспільства. І забезпечуючи розвиток творчості серед молоді, створення відповідних умов для її реалізації, заохочення та підтримка нових ідей, сприятиме виникненню нових моделей вирішення проблем.

Молода людина має здібності, мотиви, знання й уміння, завдяки яким вона може створити новий, оригінальний і унікальний підхід, при якому буде відчувати і себе максимально реалізованою і нести користь для інших людей. Дуже велике значення в розкритті й розширенні творчих можливостей особистості мають її уява, інтуїція, неусвідомлювані компоненти розумової активності, а також потреба в самоактуалізації. Творча людина живе в кожному з нас, адже потреба у творчості закладена в людині самою природою – це особливий клас потреб особистості. «Творчі люди ніби оживляють все те, до чого торкаються – інших людей, речей, власної духовності» [1, с. 152].

У процесі творчості беруть участь усі духовні сили молоді, а також майстерність, яка набувається у навчанні і на практиці, що є необхідним для здійснення нового задуму [2, с. 162].

Розвиток творчої активності молоді – процес прогресивних змін у часі і просторі, що відображається у всіх перетвореннях особистості як цілісної системи і полягає в керованому розвитку її творчих здібностей та інтелекту на основі пробудження інтересу до творчої діяльності, оволодіння методами творчого здобуття знань, формуванням індивідуального стилю творчої поведінки [3, с. 96]. Творчою можна розглядати особистість, здатну до постановки та оригінального вирішення задач з високим рівнем мотивації до реалізації своїх ідей. Серед важливих психологічних особливостей творчих людей психологи відзначають: незалежне мислення, свіжість та цілісність сприйняття, інтуїцію, в особистісному аспекті виділяють: оригінальність, ініціативність, безпосередність, чесність, працездатність, ентузіазм, високу самооцінку.

Отже, творчість молодого покоління являє собою тип діяльності, який створює якісно нові матеріальні і духовні цінності або висуває нові,

ефективніші способи розв'язання тих чи інших наукових, технічних, соціальних та інших проблем. Тільки творчий підхід, який стає справою життя, знаходить своє рішення, бо цілком захоплює особистість, усю діяльність, свідомість і підсвідомість творчої людини. Однак найчастіше творча задача (наукова, технічна, художня тощо) розв'язується систематичною, організованою, інтелектуальною працею, поступовим проходженням усіх етапів і фаз розв'язування, використанням спеціальних прийомів звуження поля пошуку, формування й перевірки гіпотез тощо.

Список використаних джерел:

1. Кучерявий І. Т., Клепіков О. І. Творчість – основа розвитку потенційних джерел особистості: Навч. посібник. – К. : Вища школа, 2000. – 288 с.
2. Клименко В. В. Психологія творчості. К. : Центр навчальної літератури, 2006. – 480с.
3. Мэй Р. Мужество творить. – М. : Инициатива. – 2001. – 128с.

Ірина Плахтиняк

Науковий керівник: к. н. з фіз. виховання і спорту, проф. Безверхня Г. В

ВПЛИВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ НА ОРГАНІЗМ ЛЮДИНИ

На теперішньому етапі розвитку людства ми переконуємось, що все більше виникає необхідність у фізичному вдосконаленні та культурному рівні. Багато людей не турбуються про своє здоров'я до тих пір, поки не відчують себе хворими.

Від багатьох загрожуючих людині хвороб організм захищає себе сам, про це потурбувалася природа. Але резерви нашого організму не безкінечні, і саме заняття фізичною культурою допоможуть надовго зберегти безцінний дар природи – здоров'я. Проблема формування здорового способу життя людини достатньо широко досліджується в різних фахових позиціях. Низка авторів доводить [3, с. 187], що фізична працездатність людини перебуває в прямій залежності від обсягу рухової активності, тому різке її зменшення у побуті, звільнення від занять фізичною культурою в навчальному закладі сприяє подальшому прогресуванню захворювань.

Ряд дослідників переконливо доводять, що оптимальна рухова активність може бути визначена, по-перше, як фактор, який позитивно впливає на фізичний розвиток, а по-друге, як один із об'єктивних показників функціонального стану організму. Але, як показує аналіз літературних даних – донесення до людини розуміння значення здорового способу життя, значущості фізичної активності людини для здоров'я духу і тіла – було досягненням багатьох передових мислителів.

Академік В. В. Парин наголошував на належності рухової активності до числа основних факторів, які визначають рівень обмінних процесів